

Trc ngày “đi phóng”, tôi cũng có “Đào” nh ai v y.

Mu ng i tôi ch n thu đó ph i bi t xí x n, lí l c, và có m t chút “điều ngoa” theo l i di n t c a nhà th Nguyễn T t Nhiên, “Em hãy gi tính tình con gái b c / Gi u điều ngoa trong dáng đi u ngoan hi n” v y. Đ p m y mà hi n queo, tôi cho là kh h ng ch m.

Tiêu chu n ng i yêu c a tôi ch n nh v y, dĩ nhiên c quay tôi nh quay đ . Mà ng ghê nha. Bi t b quay, nh ng tôi v n “nh con thiêu thân lao vào l a ng n”, tìm h nh phúc trong nh ng c n quay tủy lúy điên cu ng.

Nói nào ngay, nh nàg khéo quay mà sau ba năm đem thân làm đ , tôi đã h c đ c v ng tay ngh , bi t n ng theo đà quay mà tìm chiêu hóa gi i, và tôi đã gi i đ c h u h t nh ng đ c chiêu c a nàg. Duy chiêu th c “th n giao cách c m” là tôi bí lù, đành đánh bài “l ”, ôm p g n 40 năm tr i ch a bi t cách hóa gi i ra sao?

S là đ o đó, tôi ch i thân v i ông anh chú bác c a nàg. M t l n ngh phép th ng niên, ông anh h đó ghé th ng nhà tôi thăm tôi tr c. Hôm sau tôi ch nh lên l i Saigon, b tôi xu ng tr ng vô h c, nh c i chi c xe Honda Dame c a tôi v thăm gia đình nh. Chi u nh xu ng tr ng đón tôi r i ch tôi đi tìm đám b n bè x a, chúng tôi vui say quên n o đ ng v , b a thì ghé Tám L cu n đ u cá lóc h p, b a thì lên Tr n Xuân So n nh m gi s a, cua rang, khi thì v Ch Đũi u ng bia ăn h t v t l n, hay xu ng đ ng Nguyễn Tri Ph ng nhúng rau tái l u...

Ch ng ng i anh v l i đ n v r i, tôi m i hí h ng ghé t i thăm nàg. M t nàg s ng to nh “... trâu đ n thág đ ”. Nàg nguyệt nàg ngoéo nàg réo nàg neo, “ng i ta nh n, ng i ta trông, ng i ta nh ch đi công chi n, mà ch mi t m y ngày h ng th y m t mũi ai đầu h t!”.

Tôi b n lên ch i th m trong b ng, “cái th ng Bính này th t đo ng v , em nó nh n mà nó làm thình không nói l i m t l i”. Nh ng ngoài m t, tôi làm v t nh khô, tr m t nhìn nàg, mi ng cong t n h i, “Y n nh n ai, nh n h i nào?”

Ch ng nói ch ng r ng, nàg nũng n u kéo tay tôi ra ch đ ng chi c xe, m t tay nâng chi c yên xe tôi lên, m t tay nàg ch vào t gi y x p nh g n gàng nhét ch t đ i g m yên xe, “đây nè, ch vi t th nh n là gì đ y?”

Đ khóc đ c i, tôi choàng tay qua vai nàg nh gi ng, “Y n nh n ki u đ u kho tàng b ai bi t

đ c mà l n!" Nàng h t tay tôi ra gi m chân n c n , "ng i ta g i tên Trung khan c c , ng i ta nói m yên xe lên đ c th c ngàn l n, mà Trung h ng nghe, t c là không có th n giao cách c m, ch ng t r ng Trung h ng có iu ng i ta nè, huhuhu!"

30/04/75 là m t bi n c tr ng đ i trong đ i làm thay đ i con ng i tôi. Tôi có c m giác nh mình l t vào vùng không gian vô tr ng l c, ng i c lằng lằng vô đ nh, nên tr thành l m lì, cẩu kh nh..., không còn li n tho ng đ th ng nh nh ng thág ngày qua, và nh t là tôi đã đánh m t đi "c m giác", trong nh ng lo i chuy n đ i b m b t hoa c a th i non tr .

G n 2 thág tr i, c sáng sáng l i t i tr ng trình di n ghi tên, xong ra ng i đ u láo tri n miên v i b n bè t i tr a m i gi i tán. Tin đ n thì nhi u vô h n, nh ng ch a có m t chính sách nào rõ r t đ i v i tình tr ng c a lữ sinh viên chúng tôi, ngay c sau này, khi đã có cán b Thành Đoàn v tr ng sinh ho t. Hôm Thành Đoàn t i phá c a ki m kê văn phòng Giáo S Nguy n Ng c Bích có tôi ch ng ki n (b niêm phong t 30/04/75). V a m ngắ n kéo bàn ra, ch ng hình ch p bu i k t nghĩa v i ti u đoàn 11 Dù đ p ngay vào m t, ôi nh ng t m hình tôi t i c i toe toét v i các Sĩ Quan c a ti u đoàn. Tôi đã tính ch p đ u ch ng hình nh ng không k p, cán b Hai Khánh đã l m ch ng hình nhét v i vào túi qu n cùng v i cây súng l c tý hon m i tinh c a GS Bích còn nguyên trong h p, dĩ nhiên trong biên b n không có 2 đ ki n này, sau đó Hai Khánh chi m căn phòng làm phòng ng riêng. Vài ngày sau, không bi t đ đầu ra mà Nguy n T Khanh móc bóp khoe tôi m t s hình y, tôi xin m t t m gi làm k ni m nh ng cô nàng nh t quy t t ch i không cho.

M t sáng th hai tôi lên tr ng nh th ng l , Nguy n Th Kim Anh h t ho ng ch y ra nói cho tôi bi t, "chi u qua Hai Khánh và đám sinh viên chi n n đã phá c a nhà GS Bích, chia nhau c p bóc đ đ c trong nhà, chúng còn chia nhau t u tán sách quý trong th vi n c a tr ng n a, nghe ch ng hôm nay s kêu ng i đ n bán". Nghe xong tôi lên ru t, ch y th ng vào phòng b o v gi t kh u AK47 và 2 băng đ n, tr ra kéo chi c gh có bánh xe ra gi a c ng tr ng, n p băng đ n xong, tôi đ kh u súng l t l o ngang trên đui, r i ng i v t v o gác chân lên c ng, mi ng quay lên l u thách th c, "đ cha đ a nào xách đ ăn c p qua đ c kh i đây!" Hai Khánh và đám sinh viên khóa c a tr n chui trong phòng, đ n gi c m tr a cũng không dám bén m ng xu ng ăn. Kim Anh s tái xanh mày m t, cô ng i k bên vu t ve năn n tôi, "kh ghê! Bi t v y Anh đã không k anh nghe". Khi c n gi n đ u l i, tôi nói v i Kim Anh r ng tôi s không lên tr ng n a, Kim Anh lo l ng b o tôi, "dù gì anh ph i lo ti p t c h c cho xong!" Kim Anh là ng i con gái B c K mà Nguy n Thanh S n đ ý tr c kia, S n nh tôi chi u c sẵn sóc cho nàng. Dĩ nhiên tôi nh n l i S n, đ c cái Kim Anh cũng có c m tình đ c bi t v i tôi, anh em chúng tôi thân tình và quy n luy n nhau l m.

T tr ng, tôi h m h c ghé qua nhà nàng, r nàng ch y đ o m t vòng cho khuây kh a. Đeo nàng trên xe, nàng hí h ng khoe có anh chàng k s hi n lành, s nghi p v ng vàng thu c gia đình cách m ng, m i ra tr ng mà l ng đã cao g p 4 g p 5 k s bình th ng, xin h i c i nàng, nhà ai cũng khuyên nên ng thu n cho có t ng lai... Tôi bi t đ nàng nói d c, l ng k s m i ra tr ng làm gì đ c m i thág ba b n trăm ngàn. Tôi cũng hi u r ng nàng đã đ n đ ch n l a, ch c t ch c cho tôi n i đ óa nói n ng vài câu, cho nàng đ c êm ái rú áo ra đi kh i v n v ng b n b u... R i cho nàng là tôi m i v a trút xong n i b c, lòng tr ng không nh giòng su i c n ngu n, nên ch m nói gi ng nhát g ng r ng, " , sao Y n không ng cho kh e?" Nàng b u m nh vào b ng tôi, mi ng c i đ đ t h i, "Y n ng nhé?" Tôi " " g n l n, nàng c i

l t h i l i r ng, “th t nh?” T i l i “ ” l n n a. Yên l ng m t đ i, n ng r t tay kh i b ng t i, m i ng h m h c, “m t Trung lúc sau này th y phát ghét!” T i cũng “ ” gi ng m i, r i 2 đ a cùng yên l ng cho đ n lúc t i ng ng xe tr c c a nhà n ng. Đ ng ch n đ u xe đ i m t v i t i, n ng b o, “v y Trung tr l i m y t m hình Trung gi c a Y n nha”. T i h n, “5 gi chi u mai Trung s đ m đ n café Chiêu ch tr Y n”. N ng đ n h i tr , ng i xu ng là v i tay ki m đ i m túi hình, n ng rút khung hình 11x14 t i l ng hình n ng ra ng m nghiá, m i ng không ng t l iú lít khen, “Trung c n th n ghê, gi hình k quá”. Bình th ng có đ p là t i đã đ a n ng lên mây xanh r i, h m y t i l nh l ung ng i im ch ng bi t nói năng gì. U ng xong ly xí mu i, n ng chào t i ra v . T i ng i nh m nhi bình trà cho t i khuya m i b đi. Chuy n tình chúng t i ch m đ t t ngày y, b ng vẫn b n tr nh tr ng đ ng hoàng!

Lê Trung Tín, b n t i, cho r ng, “Mèo gi nhân gi nghĩa nh đàn bà, th y cu n mình n m yên hi n t trên salon v y đó, ch đ cha con chu t nào ch y ngang mà thoát kh i nanh vu t mèo?” Th nh ng Tín không bi t r ng, ch có con mèo nào không v n chu t cho chán chê r i m i gi t. Đành r ng ph i gi t, nh ng gi t nh th nào m i là đ i u đáng trách c a mèo. Mèo khoái đ c v n, thích nhìn chu t t i r i r ng tr c khi ch t. Con chu t nào đ ng tim ch t l quá mèo bu n. Con mèo c a t i cũng bu n vì không v n t i đ c, mèo quay qua v n Đ c, tình đ ch c a t i tr c kia nh ng t i không bi t m t, là ng i b n party c a n ng. Khi hay tin tr ng Đ c và tr ng t i sát nh p v i nhau, n ng s Đ c g p t i nên tìm l i vu x u, mong t o cho Đ c ngu n ác c m v t i, đó là đ i u t i th t v ng n ng! N ng v n Đ c thêm h n năm sau m i đ t khoát lên xe hoa v v i anh chàng k s cán b n .

Chia tay mái tr ng và m i tình xong, t i bám m i t d i nhà, loay hoay cu c đ t làm v n h n tháng tr i không lên Saigon n a. Hôm cu i tu n gi a tháng 8, t đ ng t i s t ru t kinh kh ng, đ ng ng i không yên, lòng đ r i b i, đ u óc l ung bùng không sao ch u n i... T i nghĩ b ng ch c cu i tu n này đ m c i n ng ch ng, nên t ò mò xách xe ch y ngang nhà n ng dòm cho bi t. Đi ngang th y nhà n ng yên ng không có v gì là đ m c i. Đã lên đ n đây r i ch l l i quay v li n, t i quy t đ nh đ o đ i qua tr ng xem có tin t c gì m i l ? Vì kh i hành t nhà n ng nên t i đ n tr ng b ng h ng khác. T xa t i th y Kim Anh đ ng đ a t ng tr c c ng tr ng, m t d i nhìn v cu i đ ng nh trông ngóng bóng hình ai. Tình ngh ch, t i l i xe đ ng nh chân n ng. Quay l i th y t i, n ng nhào l i ôm c t i khóc nh m a b c. T i ho ng kinh đ ng ch t tr n không bi t nói l i gì, bi t ch c mình đầu có đ ng m nh mà gây th ng tích. Tay quy t n c m t, m i ng l i méo x ch c i, n ng đ a hai tay ch p tr c ng c, thì th m kh n nh , “L y Chúa! Xin cám n Chúa đã cho con đ i u c c!” R i n ng quay qua t i gi i thích, “em c u Chúa đ t anh lên đây cho em g p tu n này”... “à mà anh có s t ru t không? Em ho ng lên không bi t ki m anh đầu nên c g i tên anh, mong có th n giao cách c m”. B t xúc đ ng, Kim Anh đ n t i qua quán n c đ i đ i n ch n ng, n ng ch y lên phòng l y v t c n r i xu ng ngay nói chuy n.

Chu choa m i t ng chuy n gì ghê g m l m! Té ra là t gi y “Tri u T p” đi h c l i do tr ng Đ i H c Kinh T Thành Ph H Chí Minh c p, tên tu i là t i, l p Kinh T 11, t 3, khóa h c “Chính Tr C B n”, b t đ u 8 gi sáng th hai tu n t i t i r p chi u bóng Qu c T , đ ng Ph m Ngũ Lão.

Thì ra trong th i gian t i không lên tr ng trình đ i n, Kim Anh v n ti p t c ghi tên t i trong danh sách trình đ i n m i ngày. Khi đ l p Chính Tr Đ i Trà, n ng cũng lén ghi tên t i vào danh sách

tham d. Rõ ràng tôi ký tên đi xin đi học rồi nộp cho tôi, giấy triệu tập chính thức đã nhận được mà y bà a rầy. Lập học cả a nàng bị giết chết, ngày mai là học chót nàng phải đi bị chết và trở về nhà. Đó là lý do nàng cần giúp tôi và tuấn này. Tôi cảm ơn Kim Anh đã lo lắng cho tôi, nhưng tôi đã không có ý định học tiếp. Kim Anh vẫn mãi không xong, nàng xin tôi tuấn tôi đi học tiếp, rằn cho nàng 2 tuấn chẵn, nhưng lúc đó không thích học nữa. Hai đứa a tha thu nhận gặp nhau, tôi học sáng hôm sau lên chẵn nàng về nhà rồi.

Thế mà tôi học luôn mất lẽ cho tôi hè 1977 ra trường, rồi nhận nhiệm vụ đi làm ngay. Sau 2 tháng đi công tác kiêm toán các xí nghiệp con cho Tổng Công Ty, tôi được cử “đi u” về làm phó phòng Tài V, phụ trách chuyên môn với 7 nhân viên dưới quyền, tôi ôm đồm làm Kế Toán Tổng Hợp, kiêm Kế Toán Phân Tích, kiêm Kế Hoạch Giá Thành cho Nhà Máy Xây Bình Tây (Hãng Rượu Bình Tây cũ), thu học Tổng Công Ty Lúa Gạo Miền Nam, Bộ Lệnh Học Thúc Học Phạm. Trường Phòng Tài V tập quân đội chuyển sang, không biết chuyên môn, chỉ làm công tác đng.

Như làm đợy mất thời gian mà tôi có dịp tiếp xúc với cán bộ nhân viên các cấp, học tập ngoài Bộ cử đi u vào, học tập chiến khu đi ra, mới biết xót thương cho cái tang thương của đất nước!

Mất anh khổ sở cả khí chết tôi cách bỏ rời xe Honda, rằn đợng phí phạm xài mất lúc cả 3 số, hãy chớ y mất số thôi còn gì 2 số kia để dành, khi nào số này học hãy dùng qua số khác!

Lúc viết biên qua tôi đi, tôi khai nghề nghiệp là General Accountant. Ông thông dịch viên duy nhất học số tôi trình khi giao cho Cao ủy báo, “M, mất trông non cho t th kia mà General Accountant thế nào! Tao số a là Book-keeper chứ không?”

Phấn nguyện vng, tôi ghi, “ngoài Hoa Kỳ, xin được đến học tập và bắt đầu cuộc gia đình do nào trên thế giới”. Cô gái trẻ trong phái đoàn Hoa Kỳ, tôi nghĩ là sinh viên mới ra trường đi làm công tác thiện nguyện, cao lớn là bằng tu tôi thôi, gọi loa kêu tôi lên phòng vng, tôi không xin đi M nên đã không lên, Ban Đới Diệt trừ xu hướng thúc bỏ rời ng ng có ít câu chuyện hỏi, thông dịch viên là người có cùng họ Phạm Khc như tôi. Cô hỏi, “tôi sao mới nghe nói đi u mu n đi M mà bạn tôi không xin?” Tôi đáp, “bạn M đã bạn miền Nam, tôi thấy không có lý do gì để tôi mu n đi M”. Cô xốc xốc nói, “nhưng hay không là quyền phái đoàn M, nhưng bạn phải xin đi M chứ không được khấc t”. Tôi cười đi u, nói sorry rồi bỏ ra.

Chiều hôm đó ông thông dịch viên đến barrack kiêm tôi, ông hỏi tôi liên quan gì với ông Hy, ông Ch. Tôi trả lời rằn tôi gọi hai ông bằng bác. Ông nói, “thế thì mình cùng đây mà r má cả”, nhưng không gọi tôi ông là ai, mà xốc to t ra rằn, “hỏi trả a cô M gọi nên làm càn, cô phê vào thẻ xanh của là VC, số bắt tôi r t nhieu, bây giờ của chi hai cây cho Cao ủy thay thế khác”. Tôi nói th t lòng, “cảm ơn số chi u của cả ông, nhưng tôi không có tiền”.

Lúc qua Singapore lấy máy bay đi Canada đến học, tôi gặp anh Phạm Khc Long, con trai lớn bác Ch, đang ở trại tập n bên đó. Anh Long nhận tu tôi học tôi, học 71 hai anh em cùng trại học nhà bác Hy ở Saigon, tôi mới học lớp 11, trong khi anh đang học Cao Học năm chót rồi. Tôi kể chuyện và đem tên người thông dịch viên ra hỏi, anh báo, “mình gọi nó bằng chú, bạn nó là em học ông nói mình”, rồi anh nói khí xung thiên la hét, “dòng họ mình bạn r c như cái l..., tao mà biết về, tao về cái l... th t b treo lên rồi để tên chúng nó vào!”

THỜI N GIAO CÁCH C M

Tác Giả: Ph m Kh c Trung (Trích t blog Hoàng Lan Chi)

Thứ Năm, 09 Tháng 2 Năm 2012 18:55

Ng i tr c bàn phím gõ bài này, lòng tôi chùng xu ng nh t i Kim Anh vô t n. C m n ng i đã đ i trong tôi m t đ i u luy n. Xin g i v Kim Anh, i chúc t ng n ng nàn nh t nhân d p Giáng Sinh.